

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 24 februarie 2026
(OR. en)**

**2025/0101(COD)
LEX 2498**

**PE-CONS 67/1/25
REV 1**

**JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203**

REGULAMENT

**AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE MODIFICARE A REGULAMENTULUI (UE) 2024/1348
ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ÎNTOCMIREA UNEI LISTE
A ȚĂRILOR DE ORIGINE SIGURE LA NIVELUL UNIUNII**

REGULAMENTUL (UE) 2026/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 24 februarie 2026

de modificare a Regulamentului (UE) 2024/1348
în ceea ce privește întocmirea unei liste a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ Avizul din 23 octombrie 2025 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² Poziția Parlamentului European din 10 februarie 2026 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 februarie 2026.

întrucât:

- (1) În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului³, se aplică norme specifice în cazul în care un solicitant vine dintr-o țară de origine sigură. În special, examinarea unei cereri trebuie să fie accelerată și, în cazul în care solicitantul nu a fost încă autorizat să intre pe teritoriul statelor membre, un stat membru poate examina fondul unei cereri în cadrul unei proceduri la frontieră.

³ Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Regulamentul (UE) 2024/1348 prevede posibilitatea de a desemna țări terțe drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul menționat. Este necesar să se consolideze aplicarea conceptului de țară de origine sigură ca instrument esențial pentru a sprijini examinarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi nefondate, prin desemnarea anumitor țări terțe drept țări de origine sigure. De asemenea, este necesar să se abordeze unele dintre divergențele existente între listele naționale de țări de origine sigure stabilite de statele membre. Prin urmare, ar trebui să fie stabilită o listă a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii. Deși statele membre își păstrează dreptul de a aplica sau de a introduce acte legislative care să permită desemnarea la nivel național drept țări de origine sigure a altor țări terțe decât cele desemnate astfel la nivelul Uniunii, o astfel de desemnare comună la nivelul Uniunii ar trebui să asigure aplicarea conceptului de țară de origine sigură de către toate statele membre în mod uniform în ceea ce privește solicitantii ale căror țări de origine sunt desemnate drept țări de origine sigure.

- (3) Faptul că o țară terță este considerată țară de origine sigură, fie la nivelul Uniunii, fie la nivel național, nu poate constitui o garanție absolută de siguranță pentru resortisanții țării respective, nici măcar pentru persoanele care nu aparțin unei categorii de persoane pentru care se face o excepție în momentul desemnării țării respective drept țară de origine sigură și, prin urmare, nu scutește de necesitatea de a efectua o examinare individuală a cererii de protecție internațională. Prin însăși natura sa, evaluarea efectuată pentru a stabili dacă o țară terță ar trebui să fie desemnată drept țară de origine sigură nu poate lua în considerare decât situația generală din țara respectivă pe plan civil, juridic și politic, precum și faptul că agenții de persecuție, de tortură sau care aplică tratamente ori pedepse inumane sau degradante sunt supuși efectiv sancțiunilor atunci când sunt considerați responsabili de aceste fapte în țara respectivă. Statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu i se aplică, în cadrul unei evaluări individuale, și cu condiția ca solicitantul să aibă cetățenia țării respective sau cu condiția ca acesta să fie apatrid și să fi avut anterior reședința obișnuită în țara respectivă. Aplicarea conceptului de țară de origine sigură în cadrul evaluării individuale nu aduce atingere faptului că anumite categorii de solicitanți se pot afla într-o situație specială în țările terțe desemnate drept țări de origine sigure și, prin urmare, pot avea o temere bine fondată de a fi persecutați sau pot fi expuși unui risc real de a suferi vătămări grave.

- (4) Evaluarea efectuată pentru a stabili dacă o țară terță ar trebui să fie desemnată drept țară de origine sigură se bazează pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, incluzând informații din partea statelor membre, a Agenției Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”) instituite prin Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁴, a Serviciului European de Acțiune Externă, a Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și a altor organizații internaționale relevante. Evaluarea ia de asemenea în considerare, dacă este disponibilă, analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2024/1348. Pe baza mai multor astfel de surse de informații, se consideră că o serie de țări terțe pot avea statutul de țări de origine sigure.

⁴ Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Desemnarea unei țări terțe drept țară de origine sigură în temeiul articolului 62 din Regulamentul (UE) 2024/1348 se bazează pe informații din surse fiabile, oficiale și justificate în mod corespunzător, relevante și disponibile. În plus, desemnarea respectivă reflectă situația generală din țara respectivă și nu este afectată de circumstanțele individuale, care pot fi evaluate numai pentru a stabili dacă, în mod excepțional, conceptul de țară de origine sigură nu ar trebui să se aplice într-un anumit caz. Prin urmare, în contextul controlului jurisdicțional național, evaluarea respectivă ar trebui să vizeze în principal elementele de probă detaliate privind situația specifică a unui solicitant care justifică aplicabilitatea conceptului de țară de origine sigură. În conformitate cu tratatele, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de a se pronunța cu privire la orice îndoieli legate de valabilitatea desemnării unei țări terțe drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

- (6) În ceea ce privește o țară careia i s-a acordat statutul de stat candidat la aderarea la Uniune (denumită în continuare „țară candidată”), Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) stabilește condițiile și principiile pe care trebuie să le respecte orice țară care dorește să devină stat membru. Respectivul condiții și principii au fost stabilite de Consiliul European de la Copenhaga din 1993 (denumite în continuare „criteriile de la Copenhaga”) și consolidate de Consiliul European de la Madrid din 1995. Criteriile de la Copenhaga sunt următoarele: stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului, precum și respectarea și protejarea minorităților, o economie de piață funcțională și capacitatea de a face față presiunii concurențiale și forțelor pieței din cadrul Uniunii, și capacitatea de a-și asuma obligațiile care decurg din calitatea de membru al Uniunii, inclusiv capacitatea de a pune în aplicare în mod eficace normele, standardele și politicile care alcătuiesc corpusul legislativ al Uniunii și aderarea la obiectivele uniunii politice, economice și monetare.

(7) Unei țări i se acordă statutul de țară candidată de către Consiliul European printr-o decizie unanimă, pe baza unui aviz al Comisiei, elaborat în urma cererii de aderare la Uniune a țării respective. În ceea ce privește, în special, criteriile politice pentru aderarea la Uniune, s-a constatat că țările candidate au făcut progrese în ceea ce privește asigurarea stabilității instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protejarea minorităților. Prin urmare, se poate trage concluzia că respectivele țări terțe cărora li s-a acordat statutul de țară candidată ar trebui să fie considerate țări de origine sigure în sensul Regulamentului (UE) 2024/1348 și, în consecință, ar trebui să fie desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. Desemnările respective nu aduc atingere niciunei decizii viitoare care urmează să fie luate de Consiliul European sau de Consiliu privind primirea țărilor candidate în Uniune. Cu toate acestea, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de faptul că situația dintr-o țară candidată se poate schimba astfel încât desemnarea țării respective drept țară de origine sigură să nu mai fie aplicabilă. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă că desemnarea unei țări terțe căreia i s-a acordat statutul de țară candidată ca țară de origine sigură nu ar trebui să se mai aplice în cazul în care intervine oricare dintre următoarele circumstanțe: există o amenințare gravă la viața sau la persoana unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional în țara terță; având în vedere acțiunile țării terțe care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale și sunt relevante pentru desemnarea drept țară de origine sigură, au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE); sau rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii din partea solicitanților din țara terță este mai mare de 20 % din numărul total al deciziilor pentru țara terță respectivă emise de autoritatea decizională. Statele membre nu ar trebui să aplice conceptul de țară de origine sigură solicitanților dintr-o țară candidată în perioada în care persistă circumstanțele prevăzute în prezentul regulament.

- (8) Pentru a stabili dacă într-o țară candidată există o amenințare gravă la viața sau la persoana unui civil din cauza violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional, ar trebui luate în considerare o mare varietate de surse relevante de informații, inclusiv informații de la orice instituție, organ, oficiu sau agenție relevantă a Uniunii sau organizație internațională relevantă. În special, ar trebui să se analizeze dacă Consiliul European sau Consiliul a recunoscut existența unei situații de conflict armat intern sau internațional în țara candidată în cauză, inclusiv dacă a fost adoptată o decizie a Consiliului în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2001/55/CE a Consiliului⁵ drept consecință a existenței unei situații de conflict armat. În mod similar, când se analizează dacă nu mai există o amenințare gravă la viața sau la persoana unui civil din cauza violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată, ar trebui să se țină seama de faptul că Consiliul European sau Consiliul a recunoscut că circumstanțele relevante au încetat să existe, inclusiv în cazul în care a fost adoptată o decizie a Consiliului în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2001/55/CE drept consecință a încetării unei situații de conflict armat.

⁵ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Este esențial ca desemnarea țărilor candidate drept țări de origine sigure să se aplice în mod uniform în toate statele membre, inclusiv în ceea ce privește circumstanțele prevăzute în prezentul regulament în care țările respective nu ar mai trebui să fie considerate țări de origine sigure. Pentru a facilita punerea în aplicare uniformă a prezentului regulament și pentru a oferi securitate juridică, Comisia ar trebui să monitorizeze în permanență situația din țările candidate și să informeze statele membre, Parlamentul European și Consiliul pe baza informațiilor disponibile, dacă oricare dintre circumstanțele respective se aplică sau încetează să se aplice într-una dintre țările respective, precum și să pună imediat la dispoziția publicului respectivele informații prin publicarea unui aviz în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Având în vedere implicațiile potențiale pentru relațiile externe ale Uniunii și ale statelor membre, Comisia nu ar trebui să informeze statele membre și Parlamentul European fără aprobarea prealabilă a Consiliului cu privire la faptul că există o amenințare gravă la viața sau la persoana unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată. În consecință, înainte de a informa statele membre și Parlamentul European cu privire la orice amenințare gravă ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional într-o țară candidată, Comisia ar trebui să informeze Consiliul, care ar trebui să își dea aprobarea prealabilă.

- (10) În ceea ce privește Kosovo^{*}, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, 16 state membre desemnează în prezent Kosovo drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Kosovo a fost de 5 % în 2024. Kosovo este o țară potențial candidată la aderarea la Uniune. Constituția sa încorporează principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Kosovo este o democrație parlamentară reprezentativă pluripartită, cu o separare a puterilor între instituțiile legislative, executive și judiciare, iar cadrul juridic relevant este în conformitate cu standardele europene. În general, cadrul său juridic garantează protecția drepturilor fundamentale și respectă standardele europene. Nimic nu arată că cetățeni din Kosovo ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. Nu există niciun risc real de vătămare gravă în Kosovo în înțelesul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului⁶. În temeiul dreptului intern din Kosovo nu există pedeapsa cu moartea, iar autoritățile kosovare își arată angajamentul în ce privește prevenirea torturii și a relelor tratamente. În Kosovo nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În Kosovo nu există acte de persecuție în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁶ Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>)

- (11) În ceea ce privește Bangladeshul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, șase state membre desemnează în prezent Bangladeshul drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Bangladesh a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat unele instrumente internaționale privind drepturile omului. Bangladeshul este o republică parlamentară guvernată de o constituție, care prevede separarea puterii executive de cea judiciară. Nimic nu arată că cetățeni din Bangladesh ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși Bangladeshul menține pedeapsa cu moartea și nu a semnat Cel de al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care vizează abolirea pedepsei cu moartea, condamnările la moarte pronunțate sunt rareori executate. Bangladeshul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Bangladesh nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

(12) În ceea ce privește Columbia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, niciun stat membru nu desemnează în prezent Columbia drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Columbia a fost de 5 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 1991 și jurisprudența ulterioară a Curții Constituționale prevăd garanții solide privind drepturile omului. Columbia este o republică federală cu un sistem politic reprezentativ democratic și cu o separare a puterilor în stat între puterea executivă, cea legislativă și cea judiciară. Nimic nu arată că cetățeni din Columbia ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați în mare număr către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există în Columbia niciun risc de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347, cu excepția anumitor zone rurale în care statul nu este prezent integral. Pedepsa cu moartea este interzisă în temeiul Constituției columbiene. Cadrul său juridic care interzice tortura și tratamentele inumane sau degradante respectă standardele internaționale. Nu există nicio amenințare generalizată din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat internațional sau intern. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (13) În ceea ce privește Egiptul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, șase state membre desemnează în prezent Egiptul drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Egipt a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Egiptul este o republică în care președintele este atât șeful statului, cât și șeful executivului. Nimic nu arată că cetățeni din Egipt ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși menține pedeapsa cu moartea în temeiul Codului penal și al legislației militare, Egiptul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Egiptul și-a declarat, în Strategia națională pentru drepturile omului, intenția de a reforma legea privind arestarea preventivă, de a îmbunătăți condițiile de detenție, de a limita numărul infracțiunilor pedepsite cu moartea și de a consolida cultura drepturilor omului în toate instituțiile guvernamentale. Este necesară o punere în aplicare efectivă, progresele de până acum fiind realizate la nivel instituțional. În Egipt nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (14) În ceea ce privește India, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, nouă state membre desemnează în prezent India drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere a cererilor de azil la nivelul Uniunii pentru solicitanții din India a fost de 2 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. India este o republică constituțională și o democrație parlamentară. Nimic nu arată că cetățeni din India ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Deși India menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a semnat Cel de al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care vizează abolirea pedepsei cu moartea, pedeapsa cu moartea nu a mai fost practică din 2020. India a semnat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În India nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (15) În ceea ce privește Marocul, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, 11 state membre desemnează în prezent Marocul drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Maroc a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Marocul este o monarhie parlamentară. Nimic nu arată că cetățeni din Maroc ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Marocul a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1993, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat Cel de al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice care vizează abolirea pedepsei cu moartea. Marocul a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Maroc nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (16) În ceea ce privește Tunisia, potrivit informațiilor furnizate de Agenția pentru Azil, 10 state membre desemnează în prezent Tunisia drept țară de origine sigură la nivel național, iar rata de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din Tunisia a fost de 4 % în 2024. Țara a ratificat principalele instrumente internaționale în domeniul drepturilor omului. Constituția din 2022 instituie un sistem prezidențial. Nimic nu arată că cetățeni din Tunisia ar fi expulzați, îndepărtați sau extrădați către țări în care există riscul ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente inumane sau degradante. În general, nu există niciun risc real de vătămare gravă în sensul articolului 15 din Regulamentul (UE) 2024/1347. Tunisia a respectat un moratoriu privind aplicarea pedepsei cu moartea începând din 1991, deși menține pedeapsa cu moartea în dreptul său penal și nu a ratificat Cel de al doilea protocol facultativ la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice care vizează abolirea pedepsei cu moartea. Tunisia a ratificat Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. În Tunisia nu are loc niciun conflict armat și, prin urmare, nu există nicio amenințare din cauza unei violențe generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional. În general, în sensul articolului 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 în țară nu există acte de persecuție.

- (17) În temeiul Regulamentului (UE) 2024/1348, o țară terță poate fi desemnată drept țară de origine sigură doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă nu se recurge la acte de persecuție, astfel cum sunt definite la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347, și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.
- (18) Având în vedere că, în general, nu există niciun risc de persecuție sau de vătămări grave, în sensul Regulamentului (UE) 2024/1347, în Bangladesh, Columbia, Egipt, India, Maroc și Tunisia, și nici în Kosovo ca potențial candidat la aderarea la Uniune, după cum o demonstrează și ratele foarte scăzute de recunoaștere pentru solicitanții din respectivele țări, ar trebui să se concluzioneze că țările respective îndeplinesc criteriile pentru a fi considerate țări de origine sigure în sensul Regulamentului (UE) 2024/1348 și că țările respective ar trebui să fie desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. Acest lucru nu aduce atingere posibilității statelor membre de a desemna alte țări terțe drept țări de origine sigure la nivel național și posibilei desemnări viitoare a unor țări terțe suplimentare care întrunesc condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348 drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii prin intermediul unor modificări viitoare ale regulamentulului respectiv. Comisia ar trebui să trateze cu promptitudine orice cerere a unui stat membru de a evalua dacă și alte țări terțe suplimentare ar putea fi desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, ținând seama, printre altele, de o rată scăzută de recunoaștere la nivelul Uniunii pentru solicitanții din țările respective.

- (19) Desemnarea țărilor drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii nu aduce atingere normei prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348, conform căreia statele membre pot utiliza conceptul de țară de origine sigură numai în cazul în care solicitanții nu pot furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu li se aplică, în cadrul unei evaluări individuale. În acest context, ar trebui să se acorde o atenție deosebită solicitanților care se află într-o situație specifică în țările respective, cum ar fi persoanele LGBTIQ, victimele violenței de gen, apărătorii drepturilor omului, minoritățile religioase și jurnaliștii.

- (20) Schimbările semnificative dintr-o țară terță desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pot afecta în mod disproporționat anumite zone sau grupuri de persoane din țara respectivă, conducând la nevoi de protecție diferite pentru anumiți solicitanți din țara respectivă și la necesitatea de a păstra garanții procedurale în ceea ce îi privește pe solicitanții respectivi. Regulamentul (UE) 2024/1348 introduce posibilitatea ca o țară terță să fie desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului respectivei țări terțe sau pentru categorii clar identificabile de persoane. Regulamentul (UE) 2024/1348 prevede, de asemenea, că Comisia urmează să suspende desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, prin intermediul unui act delegat, în cazul în care situația din țara respectivă se înrăutățește în mod semnificativ. Pentru a răspunde la situația în care o țară terță desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu mai îndeplinește, pentru întregul său teritoriu sau pentru categorii clar identificabile de persoane din țara respectivă, condițiile materiale pentru o astfel de desemnare prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348, Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a suspenda parțial desemnarea țării respective în ceea ce privește anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane din țara în cauză pentru o perioadă de șase luni, dacă este necesar, adecvat și proporțional având în vedere schimbările semnificative din țara în cauză care afectează respectiva parte a teritoriului său sau respectiva categorie de persoane.

În plus, în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat care prevede suspendarea parțială a desemnării țării terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă pentru a elimina din sfera de aplicare a desemnării țării terțe respective acele părți ale teritoriului său cărora li se aplică suspendarea sau respectivele categorii de persoane cărora li se aplică suspendarea. În cazul în care un stat membru notifică ulterior Comisiei că, pe baza unei evaluări motivate, consideră că, în urma unor schimbări ale situației din țara terță respectivă, acesta îndeplinește din nou condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) 2024/1348 în ceea ce privește întreaga țară sau anumite părți ale teritoriului său sau categorii clar identificabile de persoane din țara terță respectivă, Comisia ar trebui să propună modificarea în consecință a desemnării țării respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură.

(21) Având în vedere că situația în materie de migrație se poate schimba rapid și că există o presiune sporită ca urmare a sosirilor de fluxuri de migrație mixte, cu o proporție ridicată a persoanelor cu șanse scăzute de a primi protecție internațională, statele membre ar trebui să poată aplica articolul 42 alineatul (1) litera (j) și articolul 42 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (UE) 2024/1348 de la o dată anterioară datei generale de aplicare a regulamentului menționat pentru a accelera examinarea cererilor, cu condiția ca statele membre să fi transpus dispozițiile relevante și să fi pus în aplicare procedurile speciale prevăzute în Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁷. Acest lucru ar permite statelor membre să reacționeze rapid și cu flexibilitate la evoluția fluxurilor de migrație. Dată fiind probabilitatea ca cererile unor astfel de solicitanți să fie nefondate, tratarea lor rapidă în cadrul unei proceduri accelerate sau al unei proceduri la frontieră ar permite autorităților din domeniul azilului și migrației să evalueze mai eficient cererile reale, să ia decizii mai rapide și, prin urmare, să contribuie la funcționarea mai bună și mai credibilă a politicilor în materie de azil și returnare, cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale.

⁷ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) În plus, pentru a ține seama în mai mare măsură de situațiile complexe și reale din țările terțe care nu sunt desemnate drept țări terțe sigure sau drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui, atunci când aplică sau introduc acte legislative care permit desemnarea la nivel național a unor astfel de țări, să poată face acest lucru cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului respectivelor țări sau pentru categorii de persoane clar identificabile, înainte ca Regulamentul (UE) 2024/1348 să înceapă să se aplice.
- (23) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unei liste comune a țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii și devansarea aplicării anumitor dispoziții ale Regulamentului (UE) 2024/1348, nu pot fi realizate de către statele membre, ci pot fi realizate numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.
- (24) În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat, prin scrisoarea din 22 iulie 2025, intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.

- (25) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (26) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de către Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- (27) Având în vedere aplicarea începând cu 12 iunie 2026 a Regulamentului (UE) 2024/1348 și pentru a asigura securitatea juridică cât mai curând posibil, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării sale.
- (28) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2024/1348 ar trebui să fie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2024/1348 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 60, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea, în tot sau în parte, a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.”

2. La articolul 61, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Țări terțe pot fi desemnate drept țări de origine sigure în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că în țara respectivă nu se recurge la acte de persecuție, astfel cum sunt definite la articolul 9 din Regulamentul (UE) 2024/1347 și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.”

3. Articolul 62 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Țări terțe pot fi desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 61 și la prezentul articol.”;

(b) se introduc următoarele alineate după alineatul (1):

„(1a) Țările terțe care figurează în anexa II la prezentul regulament sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii.

(1b) O țară terță căreia i s-a acordat statutul de stat candidat la aderarea la Uniune este, de asemenea, desemnată drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, cu excepția cazului în care intervine una sau mai multe dintre următoarele circumstanțe:

(a) există o amenințare gravă la viața sau la persoana unui civil ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern sau internațional în țara terță respectivă;

(b) au fost adoptate măsuri restrictive în sensul părții a cincea titlul IV din TFUE având în vedere acțiunile țării terțe respective care aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale și sunt relevante pentru criteriile de desemnare a acestei țări terțe drept țară de origine sigură, astfel cum sunt prevăzute la articolul 61 din prezentul regulament;

- (c) proporția deciziilor prin care autoritatea decizională acordă protecție internațională solicitanților din țara terță respectivă – fie resortisanților acesteia, fie, în cazul apatrizilor, persoanelor care și-au avut anterior reședința obișnuită pe teritoriul său – este mai mare de 20 % din numărul total al deciziilor pentru țara terță respectivă emise de autoritatea decizională, conform celor mai recente date Eurostat disponibile privind media anuală la nivelul Uniunii.

În cazul în care oricare dintre circumstanțele menționate la literele (a)-(c) de la primul paragraf se aplică sau încetează să se aplice, Comisia informează imediat statele membre, Parlamentul European și Consiliul în această privință. În cazul menționat la litera (a) de la prezentul alineat, Comisia obține aprobarea prealabilă a Consiliului înainte de a informa statele membre și Parlamentul European.”;

- (c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea, în tot sau în parte, a desemnării unei țări terțe drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.”

4. Articolul 63 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 63

Suspendarea și retragerea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii

- (1) În eventualitatea unor schimbări semnificative ale situației unei țări terțe care este desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, Comisia efectuează o evaluare motivată a îndeplinirii de către țara terță respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 sau 61 și, în cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, în tot sau în parte, se aplică următoarele dispoziții:
- (a) în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 59 sau 61 nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește anumite părți ale teritoriului țării terțe sau în ceea ce privește categorii de persoane clar identificabile din țara terță respectivă, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 74 pentru a suspenda parțial desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru acele părți ale teritoriului țării terțe respective sau pentru acele categorii de persoane pe o perioadă de șase luni;

- (b) în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 59 sau 61 nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește întreaga țară terță, Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 74 pentru a suspenda integral desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pe o perioadă de șase luni.
- (2) Comisia reexaminează în permanență situația din țara terță menționată la alineatul (1), luând în considerare, printre altele, informațiile furnizate de statele membre și de Agenția pentru Azil cu privire la schimbările ulterioare ale situației din respectiva țară terță.
- (3) În cazul în care Comisia a adoptat un act delegat, în conformitate cu alineatul (1) litera (a) sau (b), de suspendare a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, pentru întregul teritoriu al țării terțe respective sau pentru anumite părți ale teritoriului țării terțe respective sau pentru toate categoriile de persoane sau pentru categoriile de persoane clar identificabile din țara terță respectivă, aceasta prezintă, în termen de trei luni de la data adoptării respectivului act delegat, o propunere, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, în scopul:
 - (a) modificării desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru a prevedea excepții de la desemnare pentru anumite părți ale teritoriului sau pentru categoriile de persoane clar identificabile care fac obiectul actului delegat adoptat în temeiul alineatului (1) litera (a); sau

- (b) retragerii desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.
- (4) În cazul în care Comisia nu prezintă o propunere astfel cum este menționată la alineatul (3) în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), actul delegat încetează să producă efecte. În cazul în care Comisia prezintă o astfel de propunere în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), Comisia este împuternicită, pe baza unei evaluări argumentate, să prelungească valabilitatea actului delegat respectiv pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea ca prelungirea respectivă să fie reînnoită o singură dată.
- (5) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care propunerea prezentată de Comisie în vederea retragerii sau modificării desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu este adoptată în termen de 15 luni de la data la care a fost prezentată de către Comisie, suspendarea integrală sau parțială a desemnării țării terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii încetează să producă efecte.”

5. La articolul 64, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(2) În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost suspendată integral sau parțial prin intermediul unui act delegat în temeiul articolului 63 alineatul (1) litera (a) sau (b), statele membre nu desemnează țara respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național.
- (3) În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost retrasă sau modificată în conformitate cu procedura legislativă ordinară, un stat membru poate notifica Comisiei faptul că, în urma unor modificări ale situației din țara respectivă, consideră că aceasta îndeplinește din nou condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) sau la articolul 61.

Notificarea include o evaluare motivată a îndeplinirii de către țara terță respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 alineatul (1) sau la articolul 61, inclusiv o explicație cu privire la schimbările specifice ale situației din țara terță în urma cărora aceasta îndeplinește din nou condițiile respective. Dacă este cazul, statul membru precizează în notificarea sa care sunt acele părți din teritoriul țării terțe respective sau categoriile de persoane clar identificabile din țara terță respectivă cărora li se aplică evaluarea sa.

În urma notificării, Comisia solicită Agenției pentru Azil să îi furnizeze informații și analize cu privire la situația din țara terță.

În cazul în care, pentru țara terță notificată de statul membru, desemnarea drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost retrasă în temeiul articolului 63 alineatul (3) litera (b), statul membru care transmite notificarea poate desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național numai cu condiția ca Comisia să nu aibă obiecții la desemnarea respectivă.

Dreptul Comisiei de a formula obiecții este limitat la o perioadă de doi ani de la data la care a fost retrasă desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii. Orice obiecție din partea Comisiei este formulată în termen de trei luni de la data fiecărei notificări de către statul membru și după reexaminarea corespunzătoare a situației din țara terță respectivă, având în vedere condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la articolul 61.

În cazul în care Comisia consideră că sunt din nou îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) sau la articolul 61 în ceea ce privește întregul teritoriu sau anumite părți ale teritoriului țării terțe sau în ceea ce privește toate categoriile de persoane sau categoriile de persoane clar identificabile din țara terță care fac obiectul notificării primite în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat, aceasta poate transmite o propunere de modificare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pentru a desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii în ceea ce privește întregul teritoriu sau anumite părți din teritoriul țării terțe respective sau în ceea ce privește toate categoriile de persoane sau categoriile de persoane clar identificabile din țara terță respectivă în legătură cu care sunt îndeplinite condițiile respective.”

6. La articolul 78 alineatul (2), cuvântul „anexă” se înlocuiește cu „anexa I”.

7. Articolul 79 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), se adaugă următorul paragraf:

„Cu toate acestea, articolul 59 alineatul (2) și articolul 61 alineatul (2) și alineatul (5) litera (b) din prezentul regulament se aplică de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] în ceea ce privește aplicarea conceptului de țară de origine sigură în conformitate cu articolele 36 și 37 din Directiva 2013/32/UE și a conceptului de țară terță sigură în conformitate cu articolul 38 din Directiva 2013/32/UE.”;

(b) la alineatul (3), se adaugă următorul paragraf:

„Un stat membru poate aplica articolul 42 alineatul (1) litera (j) și alineatul (3) litera (e) din prezentul regulament ca motive pentru procedura accelerată de examinare în conformitate cu articolul 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE sau pentru procedura desfășurată la frontieră sau în zonele de tranzit în conformitate cu articolul 43 din Directiva 2013/32/UE înainte de 12 iunie 2026 dacă a transpus dispozițiile relevante și a pus în aplicare procedurile speciale prevăzute la articolele respective la nivel național înainte de ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare].”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Pentru statele membre care nu au obligații în temeiul Directivei 2013/32/UE, trimiterile la aceasta de la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol se interpretează ca trimiteri la Directiva 2005/85/CE.”

8. Unica anexă este numerotată devenind „Anexa I”.

9. Textul prevăzut în anexa la prezentul regulament se adaugă drept anexa II la Regulamentul (UE) 2024/1348.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

„ANEXA II

Următoarele țări terțe sunt desemnate drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii:

Bangladesh

Columbia

Egipt

India

Kosovo*

Maroc

Tunisia.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.”
